

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Bare en enkelt bemærkning til skatteministeren, som jo i sin tale slog fast, at: »beskatningen af almenvelgørende foreninger ikke er skærpet.« Og det var denne sætning, jeg forholdt mig til og påviste ikke var korrekt. Det er sket på et område.

Jeg vil meget gerne drøfte det videre under udvalgsarbejdet, men når jeg tog det frem, så var det, fordi ministeren selv gav mig anledning til det ved at komme med denne generelle bemærkning, som jeg mener jeg dokumenterede ikke var korrekt.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg mener, at jeg kan stå ved alt, hvad jeg sagde i min tale, nemlig at almennyttige foreninger er skattefri, og at man er fritaget for arveafgift. Det, vi taler om her – sagt til hr. Flemming Kofod-Svendsen – er, om man skal kunne donere den skat, man skylder, til en almennyttig forening. Det synes jeg er et betænkeligt princip.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny ungdomsboligpolitik.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL). (Fremsat 27/1 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Enhedslisten ønsker med dette beslutningsforslag en ny ungdomsboligpolitik og en øget fokusering på ungdomsboligbyggeriet.

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg støtter forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at vi hele tiden debatterer vores ungdomsboligpolitik, men jeg kan ikke støtte forslaget om en ny ungdomsboligpolitik. Jeg mener, at regeringen allerede har en god ungdomsboligpolitik, som vi løbende justerer i forhold til udviklingen. For hukommelsens skyld vil jeg derfor, inden jeg tager fat på Enhedslistens konkrete forslag, nævne den række af initiativer, som regeringen allerede har taget i forhold til ungdomsboligpolitikken.

Først og fremmest har regeringen sikret en finansieringsform for ungdomsboliger, der svarer til finansieringen af ældreboliger og familieboliger. Denne ensartede finansiering af det almene byggeri er afgørende for fleksibiliteten i anvendelsen af boligerne. Der er dermed mulighed for, at boligerne permanent kan benyttes af andre end den oprindelige personkreds, uden at der skal ske en ændring i belåningen, og det indebærer jo faktisk en lettere adgang til at etablere ungdomsboliger på andre måder end ved nybyggeri.

Jeg vil i øvrigt gerne sige om finansieringen, at kommunen bidrager med grundkapital, mens staten bidrager med ydelsesstøtte samt et ungdomsboligbidrag, der skal sikre et huslejeniveau, der tager hensyn til de unges betalings-evne.

Dernæst har regeringen skabt mulighed for forsøg med udlejning af almene boliger, der bl.a. indebærer, at de unge kan få fortrinsret til ikke alene små lejligheder, men også store lejligheder til brug for bl.a. bofællesskaber. Denne ordning er en stor succes. I dag er der godkendt forsøg med fortrinsret til unge i 35 boligorganisationer i 14 kommuner, og 12 af disse forsøg laves i universitetskommunerne København, Århus og Odense.

Videre har jeg nedsat et kontaktudvalg med repræsentanter fra universitetsbyerne. Kontaktudvalget mødes for at drøfte udviklingen i de unges boligsituation i de forskellige kommuner. Men kontaktudvalget kan også foreslå ændringer i lovgivningen, hvis der er bestemmelser, der måtte hindre kommunerne i at skabe boliger til unge. Og dér kan jeg oplyse, at en sådan